

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513205528
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8513205528.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu X. S., bytom J. XXXX/XX, W. I., pr. zast. JUDr. Rastislavom Stašákom, advokátom AK so sídlom 17. novembra 14, Stará Ľubovňa, IČO: 42085951 proti žalovanému S. s.r.o., so sídlom J. XXX, XXX XX J., H.: XX XXX XXX, pr.zast. JUDr. Petrom Škrabákom, advokátom AK so sídlom Skuteckého 30, Banská Bystrica v konaní o zaplatenie 4.500 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému právo na náhradu trov konania **neprižnáva**.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 15.10.2013 sa žalobca domáhal od žalovaného, ktorého označil ako Q. B., J. XXX, XXX XX J. zaplatenia sumy 4.500 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že účastníci konania uzatvorili dňa 13.4.2011 zmluvu o pôžičke - potvrdenie, na základe ktorej žalobca požičal žalovanému sumu 4.500 eur. V potvrdení sa žalovaný zaviazal požičanú sumu vrátiť žalobcovi najneskôr do dňa 30.6.2011. Keďže do tohto termínu žalovaný žalobcovi dlžnú sumu nevrátil, dňa 4.9.2013 zaslal žalobca žalovanému výzvu na vrátenie dlhu s určením termínu vrátenia finančných prostriedkov do 8.9.2013. Žalovaný si predmetnú listovú zásielku neprevzal. Žalobca opakovane vyzýval telefonicky žalovaného na vrátenie požičanej sumy, žalovaný však na tieto výzvy žalobcu nereagoval.

Podaním doručeným súdu dňa 28.1.2014 žalobca spresnil označenie žalovaného na S. s.r.o., J. XXX, XXX XX J., IČO: XX XXX XXX.

W. predmetnému návrhu v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom č. k. 2C/2/2014-26 zo dňa 6.2.2014. Proti tomuto platobnému rozkazu podal právny zástupca

2C/2/2014

-2-

žalovaného odpor, ktorý odôvodnil tým, že tvrdenia žalobcu o existencii peňažného záväzku žalovaného voči žalobcovi nie sú pravdivé a žalovaný voči žalobcovi neviduje žiaden záväzok.

W. účastníkom konania zaslal poučenie o ich procesných právach a povinnostiach a nariadil pojednávanie.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaniach trval na podanej žalobe. Ohľadom okolností poskytnutia predmetnej pôžičky uviedol, že žalobca bol žalovaným oslovený, aby mu poskytol pôžičku na nejaké stavebné práce a keď došlo k jej realizácii, tak sa dozvedel, že pôžička nie je pre pána B.a, ale pre jeho spoločnosť.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že niekedy v roku 2011 ho požiadal žalovaný o pôžičku vo výške 5.000,- eur na dokončenie balkónov v Liptovskom Mikuláši. Žalovaný mu dal číslo účtu, na ktorý mu žalobca zaslal sumu 4.500,- eur a zároveň mu manželka pripravila potvrdenie o pôžičke, ktoré žalovaný podpísal. Keďže peniaze požičal žalovanému na robotu ohľadom balkónov, bral to ako pôžičku pre firmu. Až neskôr zistil, že číslo účtu, na ktorý boli zaslané finančné prostriedky nie je číslom účtu žalovaného, ale ide o súkromný účet pána Q.a B.a.

Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu námietky pasívnej legitímácie. Podľa tvrdenia právneho zástupcu žalovaného, záväzok voči žalovanému neexistuje, pretože číslo účtu, na ktoré boli poskytnuté finančné prostriedky patrí pánovi B.ovi ako fyzickej osobe a nie žalovanému ako právnickej osobe. Poukázal tiež na skutočnosť, že v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka je povinnosťou k podpisu pripojiť okrem mena a priezviska aj funkciu konajúcej osoby.

Konateľ žalovaného Q. B. na pojednávaní uviedol, že si od žalobcu požičal sumu 4.500,- eur, avšak túto sumu si požičal ako fyzická osoba a nie v mene žalovaného. K skutočností, že na potvrdení o pôžičke sa nachádza pečiatka žalovaného uviedol, že túto pečiatku tam pripojil automaticky.

Na pojednávaní konanom dňa 20.11.2014 svedok Q. S. uviedol, že bol svedkom toho, ako pán B. požiadal žalobcu o pôžičku v sume 4.500,- eur, pričom túto sumu požiadal na dokončenie balkónov v Liptovskom Mikuláši. Svedok nevedel uviesť, či finančné prostriedky boli určené pre pána B.a alebo žalovaného. Taktiež sa nevedel vyjadriť k tomu, či balkóny v Liptovskom Mikuláši dokončieval pán B. súkromne, alebo či ich dokončoval žalovaný. Ďalej uviedol, že žalobca chcel mať o poskytnutí pôžičky písomný dôkaz, pričom trval na tom, aby pán B. potvrdenie podpísal a opatril pečiatkou.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 20.11.2014 trval na podanej žalobe, pričom poukázal na skutočnosť, že na základe dohody účastníkov tohto zmluvného vzťahu žalovaný osvedčil potvrdenie o uzavretí pôžičky svojou pečiatkou, ku ktorej pridal aj svoj vlastnoručný podpis - konateľ žalovaného, teda si bol vedomý toho, že v danom prípade koná v mene spoločnosti KOVBER s.r.o, teda žalovaného. Taktiež poukázal na skutočnosť, že táto pôžička mala byť použitá na dokončenie balkónov, pričom ich dokončenie zabezpečoval

2C/2/2014

-3-

žalovaný a nie fyzická osoba Q. B., ktorý podľa vedomostí žalobcu nedisponuje živnostenským oprávnením na takúto činnosť.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní tvrdil, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že úmyslom zmluvných strán bolo uzavrieť zmluvu o pôžičke medzi žalobcom a pánom B.om. Táto skutočnosť vyplýva predovšetkým z toho, že na potvrdení o pôžičke je uvedený Q. B., bytom atď., ďalej to vyplýva aj z výzvy zo dňa 3.9.2013 a podacieho lístka zo dňa 4.9.2013, kde žalobca vyzýva Q.a B.a na zaplatenie dlžnej sumy.

W. vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a ich právnych zástupcov, ako aj oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a z takto vykonaného dokazovania súd ustálil tento skutkový stav:

Dňa 13.4.2011 bola uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol Q.ovi B.ovi, bytom J. XXX, XXX XX J. finančné prostriedky v sume 4.500,- eur, ktoré sa Q. B. zaviazal vrátiť do 30.6.2011 na účet žalobcu. Z potvrdenia o tejto pôžičke vyplýva, že tieto finančné prostriedky boli Q.ovi B.ovi zaslané na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom na tomto potvrdení sa okrem podpisu Q.a B.a nachádza aj pečiatka spoločnosti S. s.r.o., ktorá vystupuje ako žalovaný v tomto konaní. Podľa výpisu z Obchodného

registra bol v čase uzavretie zmluvy o pôžičke Q. B. konateľom žalovaného. Žalobcovi neboli požičané finančné prostriedky vrátené, preto zaslal Q.ovi B.ovi na adresu J. XXX, XXX XX J. výzvu na zaplatenie dlhu. Do dnešného dňa však tieto finančné prostriedky neboli žalobcovi vrátené.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Predmetom konania je zaplatenie sumy 4.500 eur s príslušenstvom.

W. na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov mal za preukázané, že žalobca uzatvoril s Q.om B.om, bytom J. XXX, XXX XX J. zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu požičal sumu 4.500,- eur. Táto suma bola vložená žalobcom na číslo účtu 20XX452257/0200, ktorý patrí Q.ovi B.ovi. O tejto skutočnosti nebola medzi účastníkmi spornosť. Spornosť medzi účastníkmi je v tom, či tieto finančné prostriedky boli poskytnuté Q.ovi B.ovi ako fyzickej osobe, alebo Q.ovi B.ovi ako konateľovi konajúcejmu v mene spoločnosti S. s.r.o., ktorá je žalobcom uvedená ako pasívne legitimovaná. Žalobcovi ako aktívne legitimovanému v tomto konaní vyplýva z ustanovení príslušných právnych predpisov nielen povinnosť tvrdenia, ale taktiež povinnosť preukázania ním tvrdených skutočností. Pre sporové konanie, ktoré je ovládané tzv.

2C/2/2014

-4-

prejednacou zásadou platí, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať pre ne dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania a nie je povinnosťou súdu po dôkazoch "pátrať".

Dôkazným bremenom je pritom zaťažovaný žalobca, ktorý tento nárok uplatňuje. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní preukáže svoje tvrdenia, pričom dôsledkom jeho neunesenia je neúspech v konaní.

Podľa názoru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že pôžička bola poskytnutá spoločnosti S. s.r.o., za ktorú vystupoval Q. B. ako jej konateľ. Žalobca túto skutočnosť odôvodňuje tým, že na potvrdení sa nachádza okrem pečiatky spoločnosti S. s.r.o. aj podpis Q.a B.a ako konateľa tejto spoločnosti. Ako však vyplýva z tohto potvrdenia, je na ňom uvedené pod podpisom len Q. B. a nie je tam uvedené Q. B. - konateľ. Taktiež ďalšie tvrdenia žalobcu a jeho právneho zástupcu podľa názoru súdu dostatočne nepreukazujú, že finančné prostriedky boli požičané spoločnosti S. s.r.o.. Svedok Q. S. síce potvrdil, že Q. B. si chcel požičať peniaze za účelom dokončenia balkónov v Liptovskom Mikuláši, avšak ani to dostatočne neodôvodňuje záver, že tieto peniaze chcel použiť ako konateľ žalovaného v jeho prospech. Na základe vyššie uvedeného tak dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že zmluva o pôžičke bola uzavretá medzi ním a spoločnosťou S. s.r.o., ktorú ako konateľ zastupoval pri uzatváraní Q. B.. Z tohto dôvodu sa súd ďalej zaoberal námietkou pasívnej vecnej legitimácie žalovaného.

Vecnú legitimáciu môžeme definovať ako stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný).

Vecná legitimácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitimáciu. Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. W. žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitimácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. januára 20XX, sp. zn. 6 Cdo 214/2011). Konanie o zaplatenie pohľadávky je sporovým konaním, kde je osoba podávajúca návrh na začatie konania povinná podľa §

42 ods. 3 v spojení s § 79 ods. 1 O.s.p. správne vymedziť okruh účastníkov konania s presným určením, kto bude v konaní vystupovať v procesnom postavení žalobcu a kto v procesnom postavení žalovaného. Vecnú legitimitáciu má v konaní o zaplatenie ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva - pohľadávky (aktívna vecná legitimitácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva - povinnosť zaplatenia dlhu (pasívna vecná legitimitácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Možno preto uzavrieť, že v sporovom konaní stíha žalobcu zodpovednosť za vymedzenie správneho okruhu účastníkov konania.

Žalobca vo svojej žalobe nesprávne označil osobu, ktorá je v danom prípade nositeľom
2C/2/2014

- 5 -

subjektívnej povinnosti. V konaní bolo na základe vykonaného dokazovania preukázané, že zmluva o pôžičke nebola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, ale medzi žalobcom a Q.om B.om, ktorý mal pri jej uzavretí postavenie fyzickej osoby.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný, žaloba tak nie je dôvodná a je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. v zmysle ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. W. prihladne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril, to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Účelom je tu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Zákon ustanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy. Podľa ustálenej súdnej praxe nemožno nepriznať náhradu trov podľa hore uvedeného výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov. Jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiach konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter. Vo všeobecnosti možno vymedziť tri možné okruhy prípadov, v ktorých môže dôjsť k uplatneniu zmierňovacieho práva súdu.

K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým konaniam alebo určitej procesnej situácii a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie.

Druhá oblasť sa týka sociálnych aspektov, dochádza k nej vtedy, ak v priebehu konania výrazne vystupuje do popredia, že povinný účastník môže uhradiť náhradu trov z dôvodov, ktoré sám nezavinil alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. Treba však zvýrazniť, že pri posudzovaní okolnosti hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, kto by podľa všeobecných ustanovení postihovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá.

Napokon treba si všímať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nárokov, prihliadať na postoj účastníkov v konaní a najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznala náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril, to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

W. má za to, že v danom prípade existujú okolnosti významné pre rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania spočívajúce v okolnostiach daného prípadu.

Žalobca poskytol finančné prostriedky p. Q.ovi B.ovi, ktorý v tom čase bol aj jediným konateľom obchodnej spoločnosti S., s.r.o. (čo vyplýva z výpisu z obchodného registra) Q. B. uzatvorenie zmluvy o pôžičke potvrdil svojim podpisom, pričom k svojmu podpisu pripojil pečiatku obchodnej spoločnosti S. s.r.o. podľa jeho tvrdenia „automatický“.

2C/2/2014

-6-

Opatrenie potvrdenia o pôžičke pečiatkou obchodnej spoločnosti S., s.r.o. v tom čase jediným konateľom, mohlo do istej miery vyvolať u žalobcu dôvodnosť podania predmetnej žaloby voči žalovanému, aj keď samotný výsledok konania je opačný.

Vzhľadom na túto okolnosť prípadu nie je potrebné tento spor riešiť v časti trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa pomeru úspechu účastníkov konania, ale skôr zohľadniť osobitosť prípadu, pre ktorú došlo k podaniu žaloby. Je vhodné použiť v tomto prípade ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., kde žiadnemu z účastníkov nie je priznaná náhrada trov konania.

Z uvedených dôvodov súd vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

2C/2/2014

- 7 -

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.